

Alt, hvad der skal udtrykkes, nemlig det, at det er virkelige Lønningsstillæg, som der er Tale om. Derimod kan jeg meget godt forstaae, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sischer) kunde have ønsket at der stod et andet Ord, som kunde have været Gjenstand for en mere tvivlsom Fortolkning. Det, der staaer, er ganske klart, og det betegner netop det, som det skal betegne, netop det, hvorpaa jeg bygger min Opfattelse. — Der er et Par Bemærkninger af det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), som jeg finder mig foranlediget til at dvæle lidt ved. Seg skal da først standse ved, hvad han sidst anførte, hvorefter han meente, at det var det Almindelige, at der af de runde Summer blev beregnet en fast Gage, og saa dertil det verlende Sædtillæg. Seg tør naturligvis ikke sige, om dette følges som en ufravigelig Regel i de Administrationsgrene, hvormed han er bekendt — med dem er jeg ikke saa nøie bekendt — men jeg tør sige, at det ikke er Noget, der er gennemgaende, idet det navnlig for Justitsministeriets Vedkommende er mig bekendt, at man f. Ex. har givet alle Assistenterne Tillæg efter eet Princip og alle Budene efter et andet Princip, ligesom det ogsaa er mig bekendt, at man paa sine Steder har brugt en ganske anden Fremgangsmaade — som jeg foresten ikke billiger —, idet man nemlig, naar Aaret var omme, har fordeelt Lønningsstillægget mellem samtlige Functionairer i den paagældende Administrationsgren. — Lad mig dernæst ved denne Leilighed yttre, at, forsaavidt man har fundet det underligt at vedblive med en saadan Stump af Sædtillæg, saa har jeg jo ikke sagt, at det skal vedblive. Det vil staae i Ministerens Haand at runde Tillægene af til faste Summer; det er der ikke det Mindste iveten for. Den Maade, hvorpaa hele den Sum, som den vedkommende Minister har Ret til at disponere over, kommer frem, har slet ikke Noget at gjøre med den enkelte Lønning. Naar det ærede Medlem endvidere meente, at det var en stor Forsømmelse, at der ikke her var taget tilstrækkelig Hensyn til de runde Summer, ja endog saa meente, at det var Noget, der var forglemt, saa troer jeg heller ikke, at han havde Ret deri, idet de runde Summer

ville findes i Forslagene til de specielle Lønningslove og findes der afrundede med et Beløb, der svarer til det, som hidtil har været givet som Tillæg til dem gjennem Sædberegning. Naar det ærede Medlem formeente, at det var en Mangel paa Hensyn til Statskassen, at Sædberegningen bibeholdtes paa dette Punkt, da vil jeg sige, at den paa dette Punkt er af en meget underordnet Betydning ligeoverfor Statskassen, navnlig ligeoverfor de to Alternativer, som man havde at vælge imellem, enten at indføre Sædtillæg for det ulige større Antal af Embedsmænd, der ikke have haft det hidtil, eller at afflange Sædtillægget og give faste Tillæg istedet derfor. Sædtillægget til de runde Summer vil for de Summer af denne Beskaffenhed, der nu findes paa de kongerigske Ministeriers Budget, ikke være noget Beløb, der i en betydelig Grad vil kunne influere paa Aarets Balance. — Naar det ærede Medlem fremdrog en Sammenstilling mellem en Adjunct og en Bestillingsmand ved Universitetet med samme Lønning, af hvilke der er tillagt den Eine fast Gage, medens den Anden er lønnet af den runde Sum, og meente, at det var urimeligt, at disse to Mænd kom til at staae heelt forskjelligt, saa skal jeg slet ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt det er urimeligt eller ikke, men vil kun sige, at saaledes er det jo nu engang; det er netop det, der er overeensstemmende med de hidtil bestaaende Regler, og i denne Retning har nærværende Lovforslag ganske vist ikke haft Tanke om at ville forandre de Vedkommendes Stilling. — Lad mig endnu til Slutning sige, at naar det er blevet sagt, at det var ligegyldigt, enten man vedtog det til § 9 stillede Vædringsforslag eller ikke, saa stiller Sagen sig for mig saaledes, at det paa ingen Maade er ligegyldigt. Thi hvad vil Resultatet blive, hvis det vedtages? Resultatet vil blive dette, at man ved Vædringsforslaget drager de runde Summer ind under § 9, idet man henviser Fastsættelsen af deres Beløb til Finansloven, hvormod de specielle Love, hvorved dette Forhold nu er ordnet, blive staaende, indtil de forandres ved nye Lønningslove, hvis man ikke indsætter Vædringsforslaget.